

# Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige

Sandheden, Kundstablen, Dyden og Troen ere forenede.

18. Aarg. Nr. 6.

Den 15. Decbr. 1868. Præis: 6 Sk. pr. Exp.

## Den otte og tredive Salvaarconference i Salthøstaden,

begyndende den 6te Octbr. 1868.

(Fra „Deseret News.“)

(Først fra Side 70.)

Ældste John Van Cott gjorde nogle livlige og passende Bemærkninger, i hvilke han bemærkede, at vi burde behøfste os med Bisdom i vores Begjørigheder, og at vi skulle opføre et være „Bedhuggere og Vanddragere“ for dem, der skulle stække ved vor Afkøstelse og fede af vor Magherhed. Vi have, som et Folk, haft at arbeide haardt for at berede denne Ørken og undertvinge Clementerne omkring os, saa vi af Jordens Frembringelser kunne erholde vores Livsforsøndheder. Vi have arbeidet uhyre meget, og ved at gøre det have vi været ubisse, thi vi burde lære Selvbeherskelse, paadet vort Liv kunde forlænges. Han bevidnede Sandheden af og Bisdommen i de Lærdomme, som ere fremsatte igjennem denne Conference, og sagde, at de Hellige burde have Omsorg for dem selv, samt opholde og understøtte Guds Riges Interesser.

Fishburnes Chor sang: „Do they pray for me at home,“ hvilken Sang udførtes paa en særdeles behagelig og rorende Maade.

Ældste Geo. Q. Cannon sagde, at vi bevæge os i en vigtig Tidsperiode, og at han folte sig højlig påvirket af dens Begivenheder. Han ønskede overmaade gjerne, at Folket vilde af al Magt bestræbe sig for at udføre de Beslutninger, som var blevne det forelagte. Skuede tilbage paa de Omstændigheder, som gave vores Fjender Magt og Indflydelse i vor Midte, og omtalte hvad der tildrog sig i Nauvoos kort Tid før Josephs og Hyrum's Martyrdod. Vi trues med Udryddelse, og denne Trusel er ikke udtalt hemmelig og i Stilhed, heller ikke i en Krog, men er blevne publiceret i vor Hovedstad, hvorefter den tilligemed de affyeligste Bagtaleser er udsendt til Verdens fire Hjør-

ner. Intet større Beviis paa vor Taalmodighed, Overbærenhed og Lydighed til Landets Love kan gives, end at Forsatren til disse Trusler, Legne og Bagtalelser ikke er blevet hængt. Han spadserer paa vore Gader ugeneret og uden den mindste Fornærmelse. I ethvert andet Territorium vilde han af det forbitrede Folk være blevet hængt paa en Telegraphstang. Eftersom de Hellige ikke ville understøtte ham, der har øvet saadanne Fornærmelser imod os, da burde de opøre at underholde dem, der staae ham bi; thi paa den Avis, som han publicerer, bliver her subskribert, og derved bliver han underholdt ved vore Midler, som gives til dem, der soge sit Ophold hos dette Folk. Den Paagstand er blevet fremsat, at de, fra hvem vi nu bortdrage vor Understøttelse, have været Nedstaber til at bringe os i Welstand, samt været os til Nutte ved deres Handel; at de have været os til Vordeel istedesfor at vi have begunstiget dem. Om saa er Tilsfældet, vil det ikke stade dem eller gjøre dem fornærmet paa os, at vi opøre med at yde dem vor Bisstand. I blandt Kjøbmændene her ere dannede Gentlemen, og om de vare i Østen, vilde vi ligesaasnart handle med dem, som med nogen Anden, og Grunden for at vi vilde staae i Handelsforbindelser med dem der, men ikke her, er den, at naar de vare der, vilde de ikke have nogen Interesse for at opægge til et Korstog imod os. De vilde ingen Lejlighed have til at afslutte Contracter med Regjeringen om Armeens Transport og Underholdning; de vilde mangle Anledning til at afstedkomme Bitterheder mellem os og Regjeringen, eftersom de da, selv om de vilde forsøge derpaa, ikke vilde vinde nogen Vordeel derved.

Eldste Q. Cannon sagde, at denne Gjenstand burde overveies fornuftigen og uden Begeistring. Han opmuntrede Fol-

ket til at tjene Gud og holde hans Besalinger.

Tabernaklets Chor sang: „O praise the Lord.“ Bon af Eldste Lorenzo Snow.

### Sl. 2 Eftermiddag.

Det 20de Ward Chor sang: „O come, let us sing unto the Lord,“ componeret af Broder J. J. Daynes. Bon af Eldste John Taylor.

Fishburnes Chor sang: „How will the Saints rejoice to tell.“

Præsident Geo. A. Smith talte om de eiendommelige Følelser, som fremkomme ved Tanken om, at vor elstede Broder og Præsident Heber C. Kimball, der har været tilstede ved enhver Generalconference her og i Nauvoo, ikke nu er iblandt os. Han er gaaet bort, og medens vi savne ham, kunne vi fryde os over, at han har modtaget Besønningen for sit ydmyge, fuldkomne, retfærdige og uafbrudt trofaste Levnet.

Broder Smith stuede tilbage paa Kirkens Historie fra den tidligere Tid, og paa de Førfølgelser, som begyndte saasnarb Propheten Joseph modtog Bladerne. Om trent ni og syrgetheve Gange var han fremsort for Netten for forstjellige opfundne Beskyldninger, men hver Gang blev han frifunden. Han blev etter arresteret, og uden at hans Sag blev undersøgt, indsat i Carthagos Fængsel. Medens han var der, endføndt under Staten Illinois's Forpligtelse om Sikkerhed, given af Statens Gouverner, blev han paa en nedværdigende Maade tiliggemed Broderen Hyrum berset Livet, medens Eldste John Taylor, der var hos dem i Fængslet, blev saaret med fire Kugler.

En fortsattet Beretning om hans Tale vil ikke være tilstrækkelig, eftersom Kirkens Historie indtil den Tid, da de

Hellige blevne bortdrevne fra Nauvoo, blev fremlagt. Han op læste nogle interessante Dokumenter, der kastede Lys over Kirkens tidligere Undertrykkelse og Kampe. Han sluttede sine Bemærkninger for at fortsætte næste Dag, da Tiden ikke tillod ham at vedblive til han var færdig med samme. (Hans Tale skal siden fuldstændig vorte publiceret. Red.)

Tabernaklets Chor sang: „Rejoice in the Lord.“

Slutningsbon af Eldste Brigham Young jun.

Torsdagen den 8de M. 10 Form.

Det 20de Ward Chor sang: „Make a joyfull noise unto the Lord.“ Bon af Eldste Wilford Woodruff.

Fishburnes Chor sang: „An Angel from on high.“

Præsident Geo. A. Smith fortsatte den historiske Tale.

Efterat han var kommen til det Punkt, da de forfulgte Hellige under Ledelse af Præsident B. Young naaede denne Dal, omtalte han Landets Udseende ved deres Ankomst. Det lignede fuldkommen en Ørken, og var saa udtørret, at neppe een Partikel af gronne Bægter var at opdage; Jordbunden sort af affyelige Insector, der, som det syntes, havde opdæt al Vegetation. Maar de emigrerende Hellige nn bringes til disse Dale, hvor Overflod og et behageligt Land hilser dem fra alle Sider, kunne de ikke forestille sig hvorledes dette Sted saae ud, da de første Hellige kom hertil. Vi ankom hertil i den yderste Fattigdom; Mange vare ved deres Ankomst barbenede og næsten nøgne. De første Indbyggere levede og arbeidede under Præstedommetts Veiledning, og medens de endnu vare midt i den største Fattigdom, blevne Forberedelser gjorte til at samle de Hellige, som vare efterladte i

Osten og blandt Jordens Nationer. Det vedvarende Emigrationsfond organiseredes, Indsamlingsværket begyndte og har vedvaret.

Han talte angaaende de her oprettede Handelshuse, hvilke eies af Mænd, der ikke tilhøre Kirken, og som paa utrolig kort Tid have vundet uhyre Pengesumner. „Buchanans Expedition“ blev omtalt, og den kjendsgjerning bemærket, at den kostede Negjeringen syrgetype Millions Dollars. Nogle have sagt, at de Penge, som denne Expedition indbragte i Territoriet, samt den Handel, der ved nævnte Lejlighed iværksattes, vare Midler til Beslægt for dette Folk. Det Meel, hvorför Negjeringen belalte 28½ Dollars pr. hundrede Pund, folges af de Hellige til Entreprenørerne for omtrent fem Dollars pr. hundrede Pund, og blev endog af dem betalt med daarlige Varer. De Mænd, der have samlet Penge fra os, have ikke anvendt samme til de Helliges Nutte, men de have benyttet deres Indflydelse og Midler til at foruge vores Gjenordigheder og til at stade os. Visser ere blevne understøttede fra saadanne Kilder, der vedvarende have udgydt, og som vedblive at udsprede de skummeligste og lognagtigste Bagtaleser imod os; vi ere blevne givne Navne som Snigmordere og Strubbeoverstere; vor Religion og vore Institutioner ere blevne fremsatte i det affyeligste Lys, som den allermeest raadne Indbildningskraft kan optænke. Dette er altsammen skeet for at ophidse Fjender imod os, for at bringe Armeer herhen for at borttage vore Ejendomme, drive os bort fra vores Hjem og tilmed berøve os Livet. Vi droge hertil over de store Sletter for at tjene Gud. Skulle vi gjøre det, eller skulle vi forglemme den Aarsag, hvorför vi ere forsamlede her? Skulle vi vedblive at understøtte, opholde og lade det vinde Indflydelse og Magt,

der vil udrydde os, og derved bringe Ansvarligheden for vor Ødelæggelse paa vores egne Hoveder, eller skulle vi understøtte Netsærdfighed, Sandhed, Øyd og Guds Rige?

Taleren vilde ikke have Selskab med Nogen, som vil understøtte det Ondes Magt, og han opmunstrede de Hellige til ikke at have Fællesskab med Nogen, som ikke vil understøtte Guds Zion.

Fishburnes Chor sang: „Hard times come again no more.“

Præsident Young belærtede de Hellige om Saliggjørelsens Principer, og omtalte ved denne Lejlighed mange Gjenstande. Hans Tale blev nedstrevet for at publiceres.

Tabernaklets Chor sang: „Glory be to God in the highest.“ Bon af Eldste E. L. Sloan.

#### Estermiddagen Kl. 2.

Det 20de Ward Chor sang: „Praise ye the Lord.“ Bon af Eldste Franklin D. Richards, hvorefter Fishburnes Chor sang: „Now pray we for our country.“

Præsident Daniel H. Wells talte om den Almægtiges Forsyns Styrelse med os, hvilken kan iagttagtes af de Helliges Velstand og Fremstridt. Men de Velsignelser, som den Almægtige tildeler os, kunne vi ikke vedblive at nyde, medmindre vi ere lydige, og vi have at vise ved vores Gjerninger om vi ville benytte os af disse Velsignelser til at forfremme Sandhedens Sag, og ikke til at understøtte Opbyggelsen af den Ondes Rige. Vi ere samlede ud af Nationerne, og vi have det Ønske at see vores Børn opvoge ubesmittet af de Bildfarelser og falske Meninger, som

findes i Verden, men for at dette kan ske, maae vi holde os borte fra al Forening med de Onde, thi ellers ville vi have den Uretsærdfighed og Ondstab iblandt os, hvilken bevægede os til at samles ud fra Babylon. Vi behøve ikke at ophøre med at staae i Forbindelse med den ovrighe Verden. Vi ere lige ved Nationernes Hovedvei, og vi forvente, at Mange ville komme her. Nogle ønske at blive, og dertil have de fuldkommen Ret, men vi maae bevare os selv ubesudlet af Ugadelighed; vi have at bevare vores egne Interesser og opholde os selv, samt opbygge Guds Rige, thi om vi ikke ville gjøre dette, da vil Herren finde et Folk, som vil gjøre det, og som er villigt til at holde hans Besalinger.

Navnene paa de 157 Brodre, der vare valgte til at forstærke de sydlige Settlementer, blev derefter præsenterede for Conferencen.

Præsident Young talte derefter om mange Gjenstande. Hans Bemærkninger blev nedstrevne for at publiceres.

Eldste Joseph W. Young, der i sidste Winter bestilledes til at reise til Syden for at assistere Præsident Crastus Snow, præsenteredes af Præsidenten for Conferencen, og det vedtoges eenstemmig, at han skulle fuldsøre denne Mission, og at han ved samme skulle vorde velsignet.

Conferencen sluttedes til den 6te April 1869, Kl. 10 Formiddag, for da at samles i det nye Tabernakel.

Tabernaklets Chor sang: „Children of Zion awake from thy sadness.“

Præsident B. Young udtalte Slutningsvælsignelsen.

E. L. Sloan,  
Conferencens Skriver.

## Præsident Youngs Besøg i de nordlige Settlementer.

(Fra „Deseret News.“)

(Fortsat fra Side 73.)

Den varme og hjertelige Modtagelse, som her er blevet os bevist, har været ualmindelig høitidelig, og omendstjordt vort Besøg har fundet Sted midt under Høstarbeidet, have dog, som det synes, alle Klasser, Kjon og Aldere, bevidnet deres Glæde over vor Ankomst. Dette viser, at Sandhedens Kjærlighed boer i deres Hjarter, og at de overvinde alle andre Tilbøjeligheder.

Vi have idag haft to gode og talrige Førsamlinger. Præsident Young og Vældsterne Geo. A. Smith og W. Woodruff talede i Formiddagsførsamlingen, og Vældste J. F. Smith og Præsident Young benyttede Eftermiddagen.

Bed Førsamlingens Slutning organiserede Præsident Young en Skole, kaldet Propheternes Skole.

Logan, den 23de August.

Kl. 8 Dags Formiddag samledes Præs. Young og adskillige af Folgets Medlemmer i Logans Sondagsstole. Dette var en høist interessant Førsamling. Hvo af dem, der nære Ønske om Bions fremtidige Lykke, kunne være ligegyldige an- gaaende Sondagsstolerne? De bevirke en umaalelig Deel Gudt, og Frugterne ere ikke endnu saa fremlysende, som de ville blive. Et godt Resultat viser sig at have fulgt disse Skolers Oprettelse i ethvert af de Settlementer og Districter, som vi have besøgt. De Mænd, som ere de Helliges Ledere, samt dem, der ere Fædre, begynde at bemærke det Værd, som disse Skoler have, og sjænke dem derfor de nødven- dige Begunstigelser.

Der er sandsynligvis ingen Skole i Territoriet, paa hvilken man har anvendt større Umage, end den her i Logan. Bornene synge i Harmoni og Sam- flang, og deres Svar paa de fremsatte Spørgsmål vare alle correcte. Maar Talen er om Born, ere de meest eien- dommelige Træk bemærket ved den store Masse Born, til hver Side af Folget, naar det er taget ind til de forståelige Settlementer. Hvis Settlementerne laae i hverandres Nærhed, kunde man troe, at de have laant en Deel Born af hver- andre til at fremstille ved saadanne Lei- ligheder som nærværende, men da vi her i Logan spurgte om de havde laant nogle, blev der svaret os, at der var endnu en stor Deel Born, som ikke vare tilstede, hvilket havde sin Grund i forståelige Vir- sager, hvoriblandt var Kighoste, som i denne Tid herstør iblandt Bornene her.

Psalmisten siger: „See, Born ere Herrens Arv, Livsens Frugt er en Son. Som Bile i den Vældiges Haand, saa ere de unge Sonner. Salig er den Mand, som haver fyldt sit Kogger af dem; de skulle ikke bestemmes, naar de tale med Fjenderne i Porten.“ (Psalm. 127, 3—5.)

Bisseligen, Indbyggerne i disse Dale skulle, ifølge dette Skriftsted, ikke bestemmes eller være usalige, og de skulle være i stand til at tale med Fjenderne i Por- tene, thi de have i Almindelighed deres Kogere meget vel forsynede i den Me- ning, som David bruger Ordet.

Præsident Young, Vældsterne Geo. A. Smith og Geo. Q. Cannon talte til

Bornene med opmunrende og lærorige Bemærkninger.

Forsamlingerne Kl. 10 Form. og 2 Esterm. vare meget store. Ved at maale Horsamlingshusets indvendige Størrelse, og beregne, at hver Person indtog 400 Quadrattonner, antoges der, at mindst 4,500 Personer vare tilstede. I Forsamlingen om Formiddagen talede Eldsterne John Taylor og Geo. Q. Cannon, og Estermiddagen benyttede Eldsterne Lorenzo Snow, Charles C. Rich, som ankom hertil igaar Morges fra Bear Lake Valley, Geo. A. Smith og Præsident Young. Alle Talere belærtte de Hellige angaaende mange gode Principer, der, hvis de sættes i Udførelse, ville foruge Folkets Lykke og berede det en herlig Fremtid. Strax efter Forsamlingen blev Drenene spændte for Bognene, og Selskabet tog paa Reisen til Wellsville.

Saltfostaden, den 26. August.

Reisen mellem Logan og Wellsville tilbagelægges almindelig hurtig af Præsident Young og Folge. Veien er god, og de ti Mile ere almindelig tilbagelagte inden en Time. Vi naaede dertil lidt før Solnedgang om Sondag Aften. Vi vare saaledes underrettede, at Afsorden i Wellsville var blevet oprettet af Grasshopper, men ved at esterspørget om sangaende erfarede vi, at Wellsvilles Indbyggere havde reddet det Halve af deres Aarsafgrøde. Dette Sted har havt mere at bekæmpe end noget andet Sted i Dalen, men dog bemærkede vi ingen Mistrostighed blandt de Hellige, der have tilstrækkeligt af Levnetsmidler indtil næste Host, og de ere taknemmelige for, at deres Stilling ikke er værre. Vi blev gjæstfrit modtagne, thi Bisstop Maughan samt de Hellige i Settlementet glædedes meget ved Præsidentens og Folgets Nærvarelse. Denne

Nat dyssedes vi i Sovn af Chores behagelige Sang. Først holdtes Serenade af Musicorpset og siden af Sangchoret ved alle de Huse, hvor de forskjellige Brodre logerede. Denne Skik herstår i Settlementerne, og dens Folger ere ganske fortryllende. Siden vort Besøg sidste År i de nordlige Settlementer have forskjellige Sang- og Musikchor forbudret sig betydelig. Ogsaa i Logan foregedes Aftenens Hornsialser i hoi Grad ved Sangchorets Serenade. De Sange, som udførtes, vare meget smukke og blevne assungne med Smag og Følelse.

Brigham City.

Vi forlod Wellsville Mandag Morgen og naaede Brigham City lidt før Kl. 12 Middag. En Skole, kaldet Propheternes Skole, organiseredes ved vor Ankomst af Præsident Young, der talte kraftigt og bestemt. Hans Udtalelser ville længe erindres af dem, der vare tilhørere. Vi fortsatte Reisen og naaede Ogden City ved Slumringstid. En stor Deel af Folget gjæstede Bisstop West. Forsamling bestemtes til næstfolgende Dag Kl. 2 Estermiddag i Centerville, Davis County, hvilket Sted vi naaede i betimelig Tid til at spise til Middag hos Bisstop William N. Smith, der modtog os paa en Maade, der vidnede om den gode Smag og Følelse, som de, der boe her, besidde. En smuk Port var opreist i Hovedgaden, og over Porten læstes Ordet "Velkommen." Ungdommen modte som sædvanlig, smykket i sine Festklæder og bærende Bannere, medens Glæden lyste ud af alle Tilstedeværendes Ansigtter.

Forsamlingen.

Eldsterne Geo. Q. Cannon, Geo. Dunford, Wilford Woodruff, Joseph F. Smith, A. M. Musser og Præsident Young udtalte sig i Korthed. Vi naaede Byen Kl. 6 Estermiddag.

Man vil vanskelig kunne skattre høit nok det Værd, som Præsidentens Besøg til de forstjellige Setlementer have. Folket har lokale Embedsmænd, hvis Raad og Instruuger ere gode, men et Besøg af Præsidenten og de Tolv er til Opmuntning baade for Folket og Embedsmændene. De delagtiggjores i den Aand, der hersser i Hovedafdelingerne, og sættes derved i stand til bedre at holde Skridt med deres Brodre inden disse. Uden disse Besøg vilde Folket blive indstrænet i dets Hølelser og seceriske. Omgangen mellem Setlementerne og mellem Kirkens Embedsmænd, som residere i denne Stad, og dem, som boe andetsteds, have de Folk, at dette forebygges. I de tidligere Dage af vort Ophold her maatte Præsident Young og hans Brodre være forberedte paa at ligge i Leir, naar de skulle Besøge Setlementerne. De medbragte de-

res Levnetsmidler, Føde for Øyrene, Sengklæder osv., og de sove i deres Bogne. Men nu har alt dette forandret sig. Setlementerne ere tæt ved hverandre og Præsidenten med Folge kunne nu reise fra Saltostaden til Udkanten af Territoriet mod Norden og Udkanten mod Syden, uden at de behøve at medbringe Proviant eller Sengklæder, og de behøve heller ikke at tilbringe Natten udenfor Byerne. Endnu større Forandringer ville ske i den nærmeste Fremtid. Det er ikke formegent at haabe, at vi om nogle saa Aar kunne have en udstrakt Jernbane fra den ene Ende af Territoriet til den anden, og om Præsident Young onser at overvære en Conference i St. George, kan han tage hersra om Løverdag Morgen og naaet bestemte Sted betimelig til efter Nattons Hvile at være beredt til Forsamlingen den paafølgende Morgen.

## Bidnesbyrd ved Jordsfjælv.

(Fra „Deseret News“)

Som det vil sees af vor Telegraph-meddelelse i følgende Spalte, have vore Naboer ved det stille Havs Kyst haft et Jordsfjælv, der har fremkaldt en gjen-nemgribende Skræk og tillige anrettet betydelige Ødelæggelser. I den senere Tid hengaaer neppe een Dag — visselig ikke een Uge — uden at vi modtage Beretninger om Jordsfjælv, om at Havets Bolger gaae over sine Grænser eller andre forstærkende Naturbegivenheder, der et eller andet Sted i Verden forefalde. Mange udtales deres Foruntring over de stedfundne Gjentagelser af disse Begivenheder, og i nogle Egne, i Særdeleshed

hvor Forstyrrelserne finde Sted, befinner Folket sig i Skræk og Urolighed.

I en Abenbaring, given den 27de December 1832, gav Herren igjennem sin Ejener Joseph Smith følgende Advarsel til Verden:

„Og efter Eders Bidnesbyrd kommer Brede og Hævn over Folket; thi efter Eders Bidnesbyrd kommer der et Bidnesbyrd ved Jordsfjælv, der skal foraarsage en Samten midt inde i Jorden, og Mensnestene skulle falde om paa Jorden og ikke kunne staae. Og ligeledes kommer der et Bidnesbyrd ved Jordens Nøst, Lyns Nøst, Storms Nøst og Havets Bol-

gers Røst, der hæve sig over deres Grund-  
ser. Og alle Ting skulle være i Bevæ-  
gelse og Mænneskene skulle forsmægte; thi  
der skal komme en Frygt over alle Folk." (Pagtens Bog Side 46.)

Diese Begivenheder forårsage ingen  
Forundring iblandt Folket i Utah; derimod  
vilde vi blive stussede i vores Forventninger,  
dersom de ikke fandt Sted. Alle store  
Stæder i Unionen ere blevne advarede.  
Guds Ejendomme have Aar efter Aar baaret  
Bidnesbyrd til Folket, og deres Bidnes-

byrd er blevet forlæstet, deraf maae disse  
andre og mere kraftige Bidnesbyrd paa-  
følge.

I September 1832 modtog Bisshop  
Newel K. Whitney den Besaling fra Her-  
ren, at han skulde advare Indbyggerne i  
New York, Albany og Boston om den  
Ødelæggelse og fuldkomne Tilintetgørelse,  
som ventede dem, dersom de forkastede  
Evangeliet, som blev dem sendt af Her-  
ren. (See Pagtens Bog Side 31). Hvad  
Herren har talet vil see.

### Skandinaviens Stjerner.

Den 15de Decbr.

Utahs Forhold.

Vi hidsætte Folgende fra „Semi-Weekly Telegraph," da vi haabe, at Mange interessere sig for at lære Forholdene i Utah at kjende.

„I Undersøgelsen af det fortjenstfulde Værk, som i dette Territorium er blevet udført af Mormonerne, ere mange Omstændigheder, som ikke bor forglemmes, da de bidrage væsentlig til at fremvise Bestaffenheden af de opnaade Resultater.

Mormonerne kom til dette øde Land, „Tusinder af Mile (engl.) fra elhvert beboet Sted," et Land, som man almindelig har antaget vilde være aldeles usikket til Bebyggelse, og Ingen kunde antage, at her kunde anlægges Kolonier, der vare i stand til at opholde sig selv. Da Mormonerne kom hertil, vare de fattige, ingen Capitalister vare iblandt dem, og i Almindelighed have de, der siden ere tillagte Befolning, været ligefaa fattige; thi det ere dem fra de Forenede Stater og den gamle Verden, der vare fattige paa denne Verdens Gods. De Rigeste have neppe haft det Nødvendige for at ned sætte sig her, og Andre ere blevne hjulpne. De have ikke blot været uden det Nødvendige ved deres Ankomst hertil, men have endog været i Gjeld til Andre for Reiseudgifterne.

I Oldtiden blev der sagt, at Evangeliet prædikes for de Fattige, og saaledes er det nu. Det er hovedsageligen de Fattige, som formedest Evangeliet ere ud-  
samlede og bragte til Utah for at oprette et Samfund, lydig til Evangeliets Prin-  
ciper. Her findes ikke Halvdelen Rige og den anden Halvdel Fattige, heller ikke  
er det et lignende Antal Lærde og Uvidende, som ere komne hertil, men det er  
alene de Fattige fra andre Samfund, der gaae hertil for at danne et selvstændigt  
Folk. Dette Folk har albrig haft de Fordele, som de Samfund besidde, der have  
Rigdom, Kundskaber, Forretningsfærdighed og sin Sands, samt Erfaring, hvilke i  
Almindelighed alle andre Samfund ere i Besiddelse af.

Det er sandsynligt, at intet andet Samfund vilde have været i stand til at eksistere under de ugunstige Omstændigheder, som de have bekæmpet her. Har der nogensinde været et Samfund, stillet i en saadan Fattigdom, i et Land langt borte fra de Steder, hvorfra nogen Hjælp kunde erhøldes, et Land, saa vanskeligt at komme til, hvis Medlemmer vare fattige, ja ikke eet af dem eiede Rigdom, Anseelse eller Erfaring i Forretningsanliggender, og dog blive bestandigt? Dette Folks Tilstand var saa ualmindelig elendig og dets Foretagender syntes at være haablose, hvorfor og den offentlige Menning var, at Mormonerne vare gaaede ud i Americas store „Sahara“ for at omkomme, hvilket for Alle syntes at vilde blive deres uundgaaelige Skjæbne. Østtedefor at saa stete, ere dé nu ikke blot tiltaget i Dal, men de have opbygget Steder, dyrket den usrugbare Jord indtil den frembringer i Overflodighed, og med Forbauselse stue nu Alle paa dette Folks Fremstridt. Utah er nu det eneste Territorium i den vestlige Egn, som Indbyggerne betragte som deres Hjem; det er det eneste Territorium, hvor Qvinderne opfyldte deres Skabelses Maal som Mødre og Hustruer. Det er det eneste Sted, hvor Hjørnets Alter er reist, og Qvinden, som andre Steder beroves sine Rettigheder, her have disse sikrede. Det er det eneste Sted, hvor Bornenes Antal er i Forhold til de Bøgne, og det er det eneste Sted, hvor Gehoras Bud: „Vorder frugtbare og mangsoldige“, 1 Moseb. 1, 28. bliver opfyldt, og som Folge deraf er dette Territorium det eneste, hvor der hersker et sundt socialt Forhold.

Alle disse udmærkede Resultater strive sig fra tilsyneladende ubetydelige Aarsager, og dersor er det een af de forunderligste Begivenheder i dette Aarhundrede, det er et Phænomen, som Mormonerne have fremvist, og vi have god Grund til at paastaae, at Mormonerne er det største Bidunder, som eksisterer i Verden.

## Correspondance.

Amerika.

Provo, den 3rie November 1868.

Præsident Jesse N. Smith.

Kjære Broder.

Det var med Glæde at jeg fornødig igjennem Bladene erfarede, at De var afreist til Skandinavien for at overtage Ledelsen af denne Mission, da jeg veed, at de Hellige ville nyde mange Besig-nelser under Deres Beiledning, ligesom jeg med behagelige Tølelser erindrer de lykkelige Timer, som jeg i mit Fødeland har tilbragt under Lyden af Deres Rost. Jeg er nu langt fjernet fra samme, men

mine Tanker ere dog ofte hos de Hellige i Skandinavien, hvilke jeg aldrig kan forglemme. Seg er taknemmelig for den Lejlighed jeg havde til iblandt baade Hellige og Fremmede at bære Bidnesbyrd om Evangeliet, og jeg ønskede mange Gange, at min Rost kunde høres over hele Verden. Til de Mange, som ofte have sagt til mig, at jeg var forsørt og at jeg vilde fortryde det, naar jeg kom

til Utah, kan jeg idag sige, at jeg ikke fortryder det, og haaber heller aldrig, at jeg skal komme til at gjøre det herefter. Jeg hoer nu i de Dale, hvor Israels ifølge Propheternes Udsagn stulde samles, hvilket Sted er blevet kaldt Zion. Jeg kan sige med Bisched, at her er Guds Kirke, og Lykhalighedens Hjem for Hellige og for Enhver, som vil handle retfærdigt og som elster Sandheden. Her er Guds levende Præstedomme, ikke Leiesvende, som prædike for Penge, men Mænd, der med Bestemthed kunne sige: „Saaledes siger Herren, Israels Gud.“ Vi vide, at disse Mænd ere Herrrens Representanter, og deraf ølste vi dem, hvilket vi bewise ved at adlyde deres Ord. Mange gaae hersra, forladende Huus og Hjem, Hustruer og Born, der ere dem det Dyrebreste paa Jordens, og hvor gaae de hen, og hvorfor, uden til Jor-

dens Nationer for at bringe dem Salig, gjorelsens Budstab. Dette gjøre vi med Glæde, thi vi vide, at vi til sidst ville være i stand til at bortrydde Synden med dens Folger fra Jordens Overflade.

Jeg vil nu slutte for at skrive Dem til senere. Jeg tænker paa hvor haardt det maa være for Dem at være saa langt fjernet fra Deres Familie. Vaade jeg og min Familie ere i bedste Belgaaende. Vi have et godt Hjem, ere i Besiddelse af alle Livets Fornedenheder, og hvad skulle vi saa onse. Kort sagt, jeg føler mig tusinde Gange lykkeligere nu, end den Gang jeg blev arresteret i Storehedinge, fordi jeg havde prædiket Evangeliet.

De selv tilligemed alle de Hellige bedes at modtage en Hjærlig Hilsen fra Deres altid forbundne

Christopher Jensen Kempe.

Ephraim City, den 8de November 1868.

Kjære Broder Jesse N. Smith.

Da jeg igjennem Aviserne er blevet bragt Kundstab om, at De atter efter en heldig Reise er ankommen til Kjøbenhavn, kaldt det mig ind at sende Dem nogle Linier, hvorigjennem jeg vil meddele Dem hvorledes jeg har det her i Hjemmet. De mange behagelige Dage, som vi tilbragte i hinandens Selskab i Skandinavien, da De sidst var der, erindres endnu, og de ville vist ikke forglemmes. I Overbevisningen om, at De vil udføre meget Godt til de Helliges Velsignelse, er jeg glad over, at Herrrens Ejendomme have kaldet Dem til at indtage denne Plads, og mit Ønske er, at De ikke maatte savne det, der skal ersatte Savnet af de mange Kjære, som De har forladt hjemme i Dalen.

Min Familie og jeg selv glædes ved Bions Haab. Vi have faaet en god Afgrøde i dette Aar. Som Folge af, at et stort Antal Arbeidere ere bestyrtigede med Jernbanearbeidet, ere Levnetsmidlerne i hoi Priis. Det antages, at Jernbanen vil naae Ogden inden Julen, da den allerede er færdig til Fort Bridger.

I dag ere Indianerne i Springtown for at slutte Fred. De have bekjendt, at de have dræbt Mange og taget mange Kreaturer, men her ere nu gode Udsigter til at vi kunne faae Fred med dem.

Jeg er taknemmelig til Gud for den Lejlighed jeg har til at være her iblandt Guds Folk, og for at jeg derved har Anledning til at berede mig for det, der

kommer herefter. Her er udsendt Opsordning over hele Territoriet om Hjælp til de Fattiges Hjemsamling.

Nu, gode Ven og Broder, beder jeg Dem at hilse de Hellige, som kjende mig, og siig til dem, at om min Øst kunde naae deres Øren, da skulde de høre det

samme Vidnesbyrd, som jeg fremlagde, medens jeg var iblandt dem. De bedes nu at modtage en Hærlig Hilsen fra mig selv og fra min Familie.

Deres i Pagten,  
K. H. Bruun.

## Joseph Smiths Levnetsløb.

April 1841.

(Fortsat fra Side 29.)

Eders Navne ville blive nedstrevne som Guds Helliges, og erindrede af alle dydige Folk. Vi haabe, at disse Scener af Blodsudgylselse ikke mere ville komme over os, men at de Hellige Aar efter Aar ville vedblive at samles i Fred og Tryghed i det Tempel, hvortil vi i denne Stund have lagt Grundstenen.

Paa Grund af de gode og ædelmودige Hjælper, som denne Stats Borgere have lagt for Dagen imod os, kunne vi vedblive at forvente Nydelsen af de Friheder, civile og religiose, som Grundloven garanterer.

Borgerne i Illinois have æret sig selv derved, at de fastede Grundlovens Kappe om et forfulgt Folk; de have dermed givet oiensynlige Beviser for, at de ikke blot selv nyde Frihedens Velsignelser, men ere villige til at tilljende Andre de samme Velsignelser, og paaflyonne, som Borgere, Trofasthed og Dyd.

I Anledning af de Helliges forarmede Stilling gaaer det ikke saa hurtigt, som man ønskede, med Opsorelsen af de Bygninger, som ere under Arbeide, men paa Grund af deres Interesse, som i Umindelighed legges for Dagen for Opsorelsen af offentlige Bygninger, hvilke vi saa

høiligen trænge til for vores Borns Undervisning og gjenfødige Belærelse, haabe vi ved forenede Bestræbeler at udføre meget i den Næring, og at Templet, hvortil vi nu have lagt Grundstenen, vil vorde opført ved vort forenede Arbeide.

Denne Stats lorgivende Forsamling har med Hensyn til vort Folk lagt megen Menneskelærighed for Dagen, hvorfor vi ere samme meget forbundne. Den har bevilget os flere Nettigheder, hvorved vi ledes til at see Fremtiden imode med Haab om, at vor Stad skal blive bedre ordnet, vort Universitet i Besiddelse af bedre Egenstaber og vor Borgervæbning bedre udviklet end paa andre Steder i Landet.

Øsøge den Underretning, vi have modtaget kunne vi i dette Aar forvente en stor Emigration. Den Kundgjørelse, der for nogen Tid siden blev sendt til Menighederne paa de forstjellige Steder, er bleven besvaret, hvorfra vi vide, at et stort Antal Hellige er ifærd med at træffe Forberedelser til Reisen hertil. Efter hvad vi nu forstaae, ledes vi til at stue fremad med en behagelig Forsmag paa den Tid, da Tusinder af Hellige ville folkes til disse Egne, adlydende det himmeste Bud; Templer opførte til Gudsdyrkelse for de

Hellige, hvor de nedsatte sig at boe, og Fred hvile over Israel.

Vi ville i Sædeleshed henvende de Helliges Omørksomhed paa Templets Opførelse, thi deraf ville store Belsignalser afhænge. Den Iver, som de Hellige i denne Stad tilljendegive, er i Sandhed priisværdig, og vi haabe den vil estersignes af de Hellige paa andre Steder, og at de, der ikke kunne arbeide, vilde bringe deres Guld, Sølv, Metaller og kosteligt Træ til Templets Prydelse. Vi ere glade ved at erfare de forskjellige Quorumers Organisation her i Staden, og vi haabe, at en lignende Organisation vil blive foretaget i enhver Stav og Green af Kirken, thi den Almægtige er en Elster af Orden og god Regeringsform.

Paa Grund af de Helliges Tro og Foretagsomhed sole vi os glade, idet vi lægge Mærke til vores ansvarsfulde Pligter, thi vi forstaae, at vi ikke blot have Himmelens Bisald, men ogsaa understøttes af Israels Tusinder.

Til Slutning ville vi sige, Brodre, værer trojaste. Lader Eders Kjærlighed strække sig til alle Mennesker. Værer taalmodige, giver Agt paa alle Eders himmelste Faders Befalinger, og al Maadens Gud vil velsigne Eder. Saa stee. Amen.

Joseph Smith,

Præsident.

R. B. Thompson,

Secretair.

Paa vedtagne Forslag bliver Ovenstaende at indrykke i „Times and Seasons.“

Præsident Nigdon stod frem og sagde, at han paa Grund af Sygelighed ester føregaaende Dags Anstrengelse vilde kalde paa General Bennet til at tale i sit Sted.

General Bennett oplæste „Herrens Lovbog,” de Abenbaringer, der siden sidste Generalconference varer erholtede, og som angik Opbyggelsen af et Tempel i Nauvoo, en Proclamation til Jordens Konger, Kirkens Organisation m. m.

Præsident Joseph Smith fremtraadte og gjorde nogle Bemærkninger angaaende disse Gjenstande, og talte om Nodvendigheden af at bygge et Tempel, paadet de Hellige kunde have et passende Sted til den Almægtiges Dyrkelse. Han talte ogsaa om Opbyggelsen af et Huns, hvori Fremmede, som komme til Staden, kunne erholde de fornødne Bequemmeligheder.

General Bennett oplæste de Forretigheder, som bevilgedes af Statens lov-givende Forsamling, og som berettiger Byens Borgere til at bestyre Stadens Ansiggender, grundlægge et Universitet i Byen, organisere en Borgervæbnings, som skal kaldes „Nauvoo Legion,“ oprette et Selskab, kaldet „Alderdyrk- og Fabrik-Forening,“ og et Selskab, kaldet „Nauvoo-huns Forening.“

Paa Forslag vedtoges, at Kirken antager disse Rettigheder.

Præsident Don Carlos Smith stod frem og formanede de Forsamlede. General Bennett talte udforsligt om Kirkens Organisation og nærværende Tilstilling samt fremtidige Udsigter. Han sagde, at Herrens Haand øiensynlig kunde bemærkes i de store Belsignalser og Kirkens hurtige Fremvæxt; formandede de Hellige til Trofasthed og Lydighed, og fremhævede Nodvendigheden af Enighed i enhver Henseende. Han onsfede at vide hvormange der vilde arbeide i Forening med det første Præsidentskab og folge sammes Raad. Han bad dem, der vare villige dertil, at staae op, og de Hellige, næsten uden Undtagelse, rejste sig fra deres Sæder.

Sanghoret assang en Psalm, og

Forsamlingen sluttedes med Bon for atter næste Morgen at fortsættes.

De tolv Apostler modte til Raad i Manchester, besøgte de Hellige og spiste om Aftenen hos Moder Miller.

Torsdag den 8de.

Tidlig denne Morgen samledes de forskjellige Qvorumer af Præstedommet, der var organiserede, og indtoge deres Pladse som følger:

Første Præsidentstab og Qvorums Præsidenterne med Hoiraadet foran paa Forheiningen; derefter Overpræsterne, bag hvilke de Halvfjerd sindstyre toge Plads; Eldsterne foran til Venstre og det mindre Præstedomme til Høire.

Paa Forslag vedtages, at denne Conference vedbliver indtil Søndag Aften.

Præsident Joseph Smith forklarede, at Maaden, hvorpaa Stemmerne skalde afgives, var den, at hvert Qvorum stemmer enkeltvis, og Stemmernes Fleertal gjor Udsagnet. Han forklarede, at de forskjellige Qvorumer skalde erkjende eller forlasse deres Præsidenter.

Bisstop Whitney, Præsident for det mindre Præstedomme, foreslog Kirkens første Præsidentstab til Erkjendelse eller Forkastelse.

Præsident for Eldsternes Qvorum, J. A. Hicks, fremsatte det samme Forslag.

Derefter fulgte Forslag af Præsident for de Halvfjerd sindstyre, Joseph Young; Præsident for Overpræsterne, Don Carlos Smith; Raadgiver Elias Higbee foreslog det Samme for Hoiraadet, og Skriveren for alle Præsidenter paa Forheiningen, hvilke Forslag eenstemmig vedtages.

John C. Bennett blev antaget som Medhjælper for Præsidentstabet under Præsident Rigdons Upåsælighed.

Præsidenter og Raadgivere bleve foreslaade for deres forskjellige Qvorumer, ved hvilken Lejlighed Følgende ikke bleve antaget: John A. Hicks, Præsident for

Eldsterne; Alanson Ripley, Bisstop; Eldste John C. Page, En af de Tolvs Qvorum, og Noah Packard, Overpræst.

Bisstop Newel K. Whitney foreslog, at de, mod hvem Indsigler vare fremsatte, blive forhorede af de Qvorumer, hvortil de henhøre, angaaende de fremsatte Klagepunkter, hvilket Forslag vedtages

Præsident Joseph Smith foreslog Følgende til en Committee for Opsorelsen af Templet: Alpheus Cutler, Reynolds Cahorn og Elias Higbee, hvilket vedtages. Præsident Smith bemærkede videre, at det var nødvendigt at bestille En istedetsfor Medlem af de Tolvs Qvorum, afdede David Patten, hvorefter Præsident Rigdon foreslog Eldste Lyman Wight til denne Stilling, hvilket blev vedtaget.

Eldste Wight sagde, at det var en meget hæderlig og ansvarsfuld Stilling, og han folte sin Udygtighed til dette Hverv, men efterdi det var Menighedens Ønske, vilde han modtage denne Stilling og søge at være den.

Det vedtages, at James Allred bestilles som Medlem af Hoiraadet istedetsfor Charles C. Rich, der var antaget som Raadgiver til denne Stavs Præsident, og at Leonard Soby bestilles som Medlem af Hoiraadet istedetsfor afdede David Dort.

Sanghoret aflagt en Psalme, Bon af Præs. Rigdon sluttede Forsamlingen.

Efter to Timers Ophold fortsattes Forhandlingerne, efterat Modet var aabenet med Sang og Bon.

Præsident Rigdon holdt en indholdsrig Tale angaaende Daab for de Døde.

Præsident Joseph Smith talte der næst angaaende den samme Gjenstand og gav en Deel Oplysninger angaaende det omtalte Punkt.

Sang af Choret og Bon af Eldste William Smith, hvorpaa Conferencen hævedes til næste Dags Formiddag kl. 10.

Fredag den 9de.

Conferencen fortsættes efter Bestemmelse.

Rapporter afgaves af de forskellige Qvorumer angaaende de Mænd, mod hvem Anklage vare stillede. Alanson Ripley og James Foster vare forkastede. Der blev givet James Foster Lejlighed til at udtale sig angaaende den mod ham stillede Klage, hvorefter det vedtages, at han fulde vedblive at staae i Kirken.

Vedtages, at eftersom Alanson Ripley ikke havde svaret paa den mod ham rettede Anklage, bliver hans Bisshop-Embete ham frataget.

Præsident Joseph Smith gjorde nogle Hentydninger til de Pligter, der paahvile de forskellige Qvorumer, nemlig, at de bør udsende deres Medlemmer i Vinngaarden for at arbeide i samme. Han sagde, at Arbeidet for Templets Opbyggelse var ligesaa antageligt for Herren, som at prædile Evangeliet for Verden, samt at det var nødvendigt at udnævne Agenter til at samle Midler til Templets Opbyggelse.

Vedtaget: John Murdock, Lyman

Wight, William Smith, Henry W. Miller, Amasa Lyman, Leonard Soby, Géhiel Savage og Benos H. Gurley blive bestykkede til at reise omkring for at samle Midler til dette Førehavendes Udførelse.

Choret sang en Psalme; Bon af Preæ. Don Carlos Smith.

Præsident Joseph Smith sagde, at han vilde overlade Ledelsen af Førsamlingen til Stavens Præsidentstab og Præsidenten for Overpræsternes Qvorum.

Bygningscommitteen opfordredes til at tale til Førsamlingen.

Eldste Cahoon talte i længere Tid om Vigtigheden af at bygge et Tempel, og bad de Hellige om Understøttelse for dette store Førehavende.

Eldste Alpheus Cutler gjorde nogle meget passende Bemærkninger. Conferencen sluttedes for een Time.

Forhandlingerne fortsættes. Elias Higbee talte om den samme Gjenstand, som for var blevet behandlet. Eldste Lyman Wight fortsatte dernæst og talte meget længe.

(Fortsættes.)

## Nyheder.

København. Den 4de dennes ankom hertil med Banetoget fra Fredensborg Ds. Hoiheder Prinsen og Prinsessen af Wales, der ledsgedes af Ds. Maj. Kongen og Dronningen samt Kronprinds Frederik. De kongelige Personer afreiste igjen samme Aften med det kl.  $7\frac{1}{2}$  afgaaende Helsingørstog.

Osterrig. I Rigsråabets Herrehuus udtalte Grev Wickenburg sig paa følgende Maade i Modet den 29de November: „En Krigsstyrke paa 800,000 Mand synes at passe til vort Lands Forholde. Vi ønske Freden oprettholdt, og ved at indtage en Agtelse indgydende Stilling bevare vi den allerbedst. I en mindre Styrke vilde vore Hjender kun see en Usmagt og Oplosning af Riget.“

Tyrkiet. Fra Constantinopel meddeles under 4de ds., at Porten har bestykket at afsbryde den diplomatiske Forbindelse med Grækenland, kalde den tyrkiske

Gesandt i Athen tilbage og tilstille den græske Gesandt i Constantinopel sine Passer. Transportskibet „Lufie“ er afgaaet med Tropper til Dardanellerne; Bestemmelsesstedet er ubekjendt. Man frygter, at Grækenlands aabenlyse Overbærenhed med Udrustningerne skal fremkalde alvorlige Forholdsregler fra Portens Side. Enkelte Blade visle paastaae, at Tyrkiet ruster sig under Paaskud af, at det trues af Donau-fyrstendommerne. I Krigsministeriet afgoldes der daglig talrige Raadslagninger. Det hedder, at Regjeringen til Foraaret vil opstille 100,000 Mand ved Donau.

Spanien. Times's Correspondent i Madrid forsikrer, at den republikanske Statsform vinder større og større Terrain i Spanien, og at endogsaa den provvisoriske Regjering begynder at forsonse sig med den. Han bemærker iblandt Andet: „Regjeringens Til tro til et Monarchi er betydelig reklet, og Skællen for en Republik begynder at tage sig; mange forstandige Mænd ansee den for uundgaaelig.“

Italien. Garibaldi, Eneboeren fra Caprera, er i den sidste Tid atten komnen i krigsryst Stemning. Til et republikansk Selskab i Turin har han skrevet følgende Brev: „Mine kjære Venner! Jeg takker Eder for Grindringen om Mentana, dette af Forræderi besudlede glorværdige Offersted. Mentana, hvor den italienske Ungdom kæmpede uden Klæder og uden Vaaben, er et Beviis paa, hvad den vil være i stand til at udrette, naar den engang i Tiden kan mude sine og Italiens Fjender med lige Vaaben. Gid den Dag ret snart maa oprinde, da Kampen atter bryder loe. Jeg haaber da at være iblandt Eder! Saa længe jeg lever, tilhører jeg Eder! Guiseppe Garibaldi.“

## Blandingar.

En Bro mellem Dover og Calais. Det ofte omtalte Projekt om en direkte Jernbaneforbindelse mellem Frankrig og England synes nu snart at skulle blive til Virkelighed. Der har dannet sig et saakaldet engelsk-fransk Jernbanebro-Compagni med en Kapital af 8,000 Lstr., hvis Bestræbelser foreløbig ville gaae ud paa at bygge en stor Model af en saakaldet „international“ Bro, som er konstrueret af en Hr. Boutet. Keiser Napoleon har nylig med megen Interesse prøvet Ingeniorens Forslag og sjænket det sin Billigelse i enhver Henseende. Den franske Halvdeel af den nødvendige Aktiekapital er allerede blevet tegnet. Det er foreslaaet, at anlægge Broen fra Shakespeare-Klippen ved Dover til Cap Blanc Nez, som ligger et lille Stykke fra Calais. Hele Broens Længde vil blive 32,822 Yards; den vil komme til at bestaae af 10 Buer, hvorfra hver hviler paa ni Piller. Disse skulle være 360 fod over Bandet, saa at de største Stibe ville kunne passere derunder. De imægtige Piller ville blive struede ned i Grunden ved Hjælp af 70 eller 80 vældige Skruer, og de skulle kunne bygges heelt i Land, saa at de fuldt færdige kunne bringes til det bestemte Sted og anbringes der, hvilket for hver enkelt vedkommende kun antages at ville medtage en halv Dag.

Mr. Watson i Amerika har opdaget to nye smaa Planeter; disses Antal er derved steget til 105.

Revolutionaire Gadeplakater spille i denne Tid en ikke ringe Rolle i Paris. En Morgen fandt Politiet dem opslaaede paa de fleste Gadehørner; de blev synd somst nedrevne, men siden den Tid ere de regelmæssig komne igjen hver Morgen, uden at det endnu er lykkedes at paagribe nogen af Ophavsmændene. Plakaterne tilskynde i stærke Udtryk til Oprør. De have helig Pyat til Fersfatter og indsmugles i stort Antal fra London.

Gammelt Haandskrift. En Privatmand i Stockholm har til det dervedende kongelige Bibliothek foreret et gammelt Pergaments-Haandskrift af Magnus Erikss. Bylov. Haandskriftet, der ikke et yngre end 1413, er som Supplement til Bibliothekets righoldige Samling af Lovhaandskrifter af megen Betydning.

### Dodsfald.

I folge Opsordring meddele vi Søster Kirsten Nielsdatters Død. Hun var født i Knudstrup ved Hlanders den 4de Septbr. 1796, og blev indlemmet i Jesu Christi Kirke af de Sidste-Dages Hellige den 24de October 1856. Hun døde den 20de November Kl. 11 om Eftermiddagen.

### Indhold.

Side.

Side.

Halvaarsconferencen i Saltfostaden (fortsat) . . . . .	81.	Nedaktionens Bem. (Utahs Forholde) . . . . .	88.
Præsident Youngs Besøg i de nord- lige Settementer (fortsat) . . . . .	85.	Correspondance . . . . .	89.
Bidneæbyrd ved Jordstjælv . . . . .	87.	Joseph Smiths Levnetsløb (fortsat) . . . . .	91.
		Nyheder . . . . .	94.
		Blanding . . . . .	95.

„Scandinaviens Stjerne“ udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoiret i Lorenzensgade Nr. 14 1ste Gal tilvenstre og paa alle kongelige Postcontoirer.

### Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af Jesse N. Smith.

Trykt hos F. C. Bording.